

מ"ת 24772/03/20 - מדינת ישראל נגד סנד טורמאן

בית המשפט המחוזי בירושלים

מ"ת 24772-03-20 מדינת ישראל נ' טורמאן (עציר)

22.3.2020

לפני כבוד השופטת תמר בר-אשר
המבקשת
נגד
המשיב
מדינת ישראל
סנד טורמאן (עציר)

בא-כוח המבקשת: עו"ד שחר מלול (פרקליטות מחוז ירושלים - פלילי)
בא-כוח המשיב: עו"ד חיים הדיה, עו"ד פתחי פאהוד

החלטה

החלטה בבקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים נגדו בתפ"ח (מחוזי ירושלים) 24731-03-20.

נגד המשיב הוגש ביום 11.3.2020 כתב אישום, שעל-פיו הואשם בריבוי עבירות מעשה טרור של ניסיון רצח (ריבוי עבירות), לפי סעיף 1305(1) בחוק העונשין, התשל"ז-1977 וסעיף 37 בחוק המאבק בטרור, התשע"ו-2016 (להלן - **חוק המאבק בטרור**).

על-פי הנטען בכתב האישום, המשיב עבר עבירות אלו בכך שביצע פיגוע דריסה בליל 6.2.2020 בכיכר רמז (להלן גם - **הכיכר**), הסמוך למתחם התחנה בירושלים, שבמהלכו דרס עם רכבו חיילים מחטיבת גולני שהיו בדרכם לטקס השבעה בכותל המערבי. כתוצאה מכך, נפגעו אחד עשר חיילים וחיילת.

המחלוקת היא בשאלה אחת בלבד, הנוגעת לכוונת המשיב בעת המעשה. המבקשת טוענת, כי כאמור, מעשיו של המשיב נעשו מתוך תכנון וכוונה וכי דובר בפיגוע דריסה. מנגד טוען המשיב, כי הייתה זו תאונת דרכים, אשר לא הייתה מתוכננת וממילא מעשיו לא נעשו מתוך כוונה לפגוע בחיילים.

על הדיון בבקשה ועל מתן ההחלטה

2. הדיון בעניין בקשה זו התקיים לפניי ביום 19.3.2020 בהתאם להוראות תקנות שעת חירום (דיוני מעצרים), התש"ף-2020 ולהוראות סעיף 16א בחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן - **חוק**

המעצרים), שנוסף מכוח התקנות האמורות. כידוע, הוראות אלו הותקנו בימים אלו על רקע מצב החירום המיוחד לנוכח התפרצות נגיף הקורונה (ובהתאם להסדרים בעקבות הצו שהוצא בהתאם לתקנות בתי המשפט ולשכות ההוצאה לפועל (סדרי דין במצב חירום מיוחד), תשנ"א-1991).

בהתאם להוראות האמורות, המשיב לא נכח בדיון, אך משלב מוקדם של הדיון ועד סופו המשיב היה בקשר טלפוני עם אולם בית המשפט, ומתורגמן בית המשפט תרגם עבורו באופן רציף את תוכנו של כל הדיון (בשל תקלה בתקשורת רק בתחילת הדיון לא היה המשיב מקושר, אך בהסכמת בא-כוחו, הדיון החל קודם להסדרת התקלה (ראו הערות בפתח הדיון בעמ' 3 וכן בעמ' 4 שורה 11)).

כמו כן, לנוכח מצב החירום המיוחד ובהסכמת באי-כוח הצדדים (שנמסרה טלפונית למזכירות בית המשפט ביום 22.3.2020), ההחלטה ניתנת בהיעדר הצדדים.

עובדות כתב האישום

3. על-פי עובדות כתב האישום, המשיב, יליד שנת 1995, תושב מדינת ישראל הרשום במרשם האוכלוסין, החליט לבצע פיגוע טרור רצחני נגד יהודים ממניע לאומני אידיאולוגי.

בימים 5-6 בפברואר 2020 ביקרו חיילים מחטיבת גולני בירושלים, קודם לטקס השבעה בכותל המערבי. ביקור זה כלל סיור לימודי "בעקבות לוחמים", שנערך לחיילי החטיבה בירושלים. הסיור התחיל בטיילת ארמון הנציב ותוכנן להסתיים בהתכנסות של כל הפלוגות ב'מתחם התחנה' בירושלים. עוד תוכנן, כי בתום התכנסות זו יצעדו החיילים אל הכותל המערבי לטקס ההשבעה.

4. ביום 5.2.2020 בשעות הערב, הוביל י"כ, קצין בגדוד גולני, את מחלקתו המונה 38 חיילים לבושים במדים (להלן - **החיילים**), במסלול הסיור הלימודי "בעקבות לוחמים".

בד בבד, בליל 6.2.2020 סמוך לשעה 01:00 נסע המשיב ברכבו מתוצרת 'קיה' (ל"ז 98-055-78) (להלן - **הרכב**) ברחובות העיר ירושלים. המשיב הבחין בקבוצות חיילים הצועדים בחלקי העיר בחופשיות והדבר עורר את זעמו. בשלב מסוים במהלך נסיעתו ברחבי העיר ירושלים, החל המשיב להשמיע פסוקי קוראן ובהם סורה "אלאנפאל", העוסקת בדיני מלחמה וחלוקת השלל (להלן גם - **הסורה מהקוראן** או **הסורה**).

5. סמוך לשעה 01:38 בלילה, נסע המשיב ברכבו ברחוב דוד רמז והבחין בחיילים הצועדים בטור על המדרכה לכיוון מתחם התחנה. המשיב האט את מהירות נסיעת רכבו, נסע לצד החיילים ושקל לבצע פיגוע דריסה. אולם לאחר שהבחין כי החיילים עומדים מאחורי עמודי ברזל הבין שלא יצליח להוציא את תכניתו אל הפועל ולכן המשיך בנסיעתו לכיוון גן הפעמון, כדי לאתר מטרות נוספות לביצוע הפיגוע שתכנן.

בשעה 01:40 לערך, הגיעו החיילים לכיוון מתחם התחנה והמתינו על המדרכה ברחוב דוד רמז, סמוך לכיכר רמז הסמוך למתחם התחנה (להלן גם - **מקום הפיגוע**). בשעה 01:44 לערך, חזר המשיב עם רכבו אל מקום הפיגוע, בעודו נוסע ברחוב דוד רמז מכיוון גן הפעמון לכיוון כיכר רמז - מעגל תנועה - במתחם התחנה. המשיב הבחין בחיילים שעמדו על המדרכה ביציאה מהכיכר ואז גמלה בליבו ההחלטה לבצע פיגוע דריסה במטרה להביא למותם של חיילים רבים ככל האפשר. כדי להוציא את תכניתו לפועל, בהתקרבו אל היציאה מהכיכר לחץ המשיב על דוושת הגז, האיץ את מהירות נסיעתו, וכיוון את רכבו לעבר החיילים העומדים על המדרכה, מתוך מטרה להורגם. המשיב עלה עם רכבו על המדרכה ודרס בעוצמה רבה את החיילים שעמדו אותה עת על המדרכה.

החייל א"ש, אשר הבחין במשיב נוסע לכיוונו, קפץ הצידה כדי שלא להיפגע מהרכב, בעוד המשיב ממשיך בנסיעתו לעבר החיילים, פגע בחלקם והפילם אל הקרקע, תוך שרכבו גורר שני חיילים. בעת שהמשיב פגע בחיילים, חלק מהחיילים שעמדו על המדרכה נמנעו על שמשות הרכב הקדמית וחלקם הוטל אל הקרקע. בשלב זה, לחץ המשיב על דוושת הגז, הגביר את מהירות נסיעתו והמשיך בנסיעה, בעודו עולה עם רכבו על החיילים שהיו שרוצים על הקרקע.

6. על-פי הנטען בכתב האישום, המשיב ניסה לגרום למותם של החיילים וכתוצאה ממעשיו נפגעו שניים-עשרה חיילים, אשר פונו לבית החולים ונזקקו לטיפול רפואי, כלהלן:

- (1) החייל ג"ד - המשיב פגע עם רכבו ברגליו ובברכיו של החייל, שנפל וקיבל מכה במרפק ימין.
- (2) החייל ש"ז - נפל לקרקע, איבד הכרה ונחבל בחלק גופו השמאלי ובאגן וסבל מכאבים בצוואר ובברכיים.
- (3) החייל א"א - נחבל בשורש יד שמאל וברגליו.
- (4) החייל אש"ו - נפגע בפניו ונגרם לו חתך וכן נפגע בעינו הימנית וברגלו.
- (5) החייל אב"מ - נפגע ברגלו ובאוזן וסבל משפשוף וכאבים בברך ימין.
- (6) החייל א"ח - נחבל בפניו ונגרמו לו שברים רבים בפנים, בסינוסים המקסילריים הנמשך בקיר התחתון של ארובת העין השמאלית, שברים בעצם האף, שברים בצלעות, שבר בסקרום, שבר ברמוס, שברים בעצמות האגן.
- (7) החייל ד"ש - נהדף לאחור ונפגע באף ובאגן.
- (8) החייל אלב"מ - נפל על הקרקע ונפגע בברך ימין.
- (9) החיילת ר"כ - נהדפה ונזרקה על הקרקע. המשיב המשיך בנסיעה ועלה עליה עם רכבו. כתוצאה מכך נפגעה בצוואר ובגב.
- (10) החייל ל"ב - נהדף לאחור הוטל על הרצפה ונפגע בברך ובכתף.

(11) החייל ע"א - נפגע בשתי ברכיו וסבל משפשושים וכאבים בברך ימין.

(12) החייל נ"ג - נהדף מעוצמת הפגיעה ונזרק לקרקע, בעוד המשיב המשיך בנסיעה ועלה עליו עם הרכב וכתוצאה מכך נחבל בראשו ודימם. החייל פונה לבית החולים בעודו מורדם ומונשם, עם שברים רבים בעצמות הגולגולת ודימום תוך גולגולתי, חבלה בריאה, שבר פתוח בשוק השמאלי, שפשושים מעל שורש יד ימין ומרפק ימין. החייל נזקק לניתוח דה-קומפרסיה משמאל וניתוח שבר בשוק שמאל. הוא מאושפז מאז יום האירוע ובמועד הגשת כתב האישום עודנו מאושפז.

7. לאחר מעשיו המתוארים של המשיב, הוא נמלט מזירת הפיגוע והמשיך בנסיעה מהירה לכיוון מחסום המנהרות. במהלך נסיעתו, סמוך לצומת הרחובות דרך חברון והתנופה, השליך המשיב את מכשיר הטלפון הנייד שלו מרכבו.

בהגיע המשיב אל מחסום המנהרות, החייל מ"ס, שעמד במחסום, סימן לו באמצעות פנס נשקו לעצור, אך המשיב המשיך בנסיעה מהירה לכיוון בית ג'אלה. שם נטש המשיב את הרכב והמשיך בבריחה אל בית משפחתו בכפר נובא בחברון ושם הסתתר.

עובדות שאינן שנויות במחלוקת

8. אין מחלוקת על כך שלאחר שהמשיב נמלט ולאחר שנטש את הרכב, הוא נסע, ככל הנראה במונית, אל בית המשפחה בכפר נובא ליד חברון, שבו גרו באותה עת אחותו, דעאא וג'יס, מחמוד סוקור. הוא הגיע לביתם סמוך לשעה 05:00 לפנות בוקר ונשאר שם עד השעה 17:00 לערך. אז הגיע אחיו של המשיב, מוחמד, שלקח אותו כדי להסגיר למשטרה. בדרכם אל תחנת המשטרה עציון, נעצר המשיב.

סמוך לאחר מכן, נעצרו גם האחות דעאא והג'יס מחמוד סוקור. בדומה למשיב שנחקר תחילה במתקן השב"כ, גם האחות והג'יס נחקרו במתקן השב"כ ובסופו של דבר שוחררו בתנאים.

עיקרי טענות המשיב

9. עיקרי טענותיו של בא-כוח המשיב, אשר נטענו בהרחבה, היו כאמור, כי טענתו העקבית של המשיב במשך חקירותיו הרבות, הן במתקני השב"כ הן במשטרה, הייתה כי דובר בתאונת דרכים. על-פי טענתו, בהגיעו אל הכיכר במהלך הסיבוב במעגל התנועה שבמקום, כמתואר בכתב האישום, הוא איבד שליטה על הרכב, לא הצליח להשלים את הסיבוב שמאלה וכתוצאה מכך פגע בחיילים. על-פי טענתו, הוא פחד שהחיילים יפגעו בו ולכן עצר לרגע ומיד לאחר מכן הגביר את מהירות נסיעתו ונמלט מהמקום.

בא-כוח המשיב טען, כי למרות שבוחן תנועה בחן את האירוע ואף בדק את הרכב, ההיבט התעבורתי של האירוע לא נחקר כנדרש. לטענתו, בניגוד לקביעת הבוחן, כן נמצא ליקוי מסוים ברכב. בדומה, לא נעשה שחזור של נסיעת הרכב

והמשיב אף לא נחקר באמצעות בוחן תנועה.

חלק ניכר מטענותיו של בא-כוח המשיב כונו כדי להציג את אופן חקירת המשיב ובני משפחתו, אחותו ובעלה, ואת התפתחות גרסתם. כפי שביקש להצביע על הדברים, במשך רוב תקופת החקירה, שנמשכה כחודש, הגרסה העקבית הייתה שכאמור, דובר בתאונת דרכים. רק לאחר תרגילי חקירה שונים, שכלפיהם העלה טענות שונות, שונתה הגרסה באופן שהתיישב עם הטענה שלפיה דובר בפיגוע מכוון, אשר נעשה לאחר שהמשיב הקשיב לסורה מתוך הקוראן.

10. בא-כוח המשיב אף עמד על כך שהמשיב הוא אדם משכיל ונורמאטיבי, בן למשפחה נורמאטיבית, שעבד לפרנסתו במוסד 'אלווין' בירושלים (הכפר השבדי), שבו מרכז יום לאנשים מוגבלים פיזית ושכלית. לטענתו, לא רק שהראיות מצביעות על כך שדובר בתאונת דרכים, אלא למשיב לא הייתה סיבה לעשות פיגוע ולפגוע בחיילים. הוא אף אמר במפורש בחקירתו כי אין לו כל סיבה להרוס לעצמו את החיים ולכן לא היה עושה פיגוע (חקירת השב"כ מיום 15.2.2020 בשעה 20:55 (מסומן ר"ז), פסקה 61).

בכל הנוגע לטענה שהמשיב האזין לסורה מהקוראן, אשר בעקבותיה החליט לעשות את הפיגוע טענתו היא, כי המשיב אמנם אישר שהוא אוהב להאזין לקריאת קוראן, אך אין בכך כדי ללמד על רצונו או כוונתו לפגוע בחיילים.

דין והחלטה

א. בחינת הראיות

11. כאמור בפתח פרוטוקול הדיון, חומר החקירה הרב הועבר לעיוני קודם לדיון ולקראת הדיון קראתי את כולו. מחומר חקירה זה עולה כי בידי המבקשת חומר חקירה הכולל ראיות לכאורה להוכחת העבירות שבהן הואשם המשיב ואף כולל ראיות לכאורה, אשר יש בכוחן כדי לשלול את טענותיו של המשיב, שלפיהן דובר בתאונת דרכים. כל זאת מהטעמים שעליהם עמד בא-כוחה של המבקשת ומהטעמים שעיקריהם יובאו להלן.

חומר החקירה הוא רב והוא כולל ראיות רבות. להלן ולצורך הדיון, נחלק את הדיון בראיות לשלוש קבוצות ובכל אחת מהן נפרט רק את הראיות העיקריות מתוך חומר החקירה הרב. אלו הן אפוא, שלוש קבוצות הראיות: **הראשונה**, הראיות השוללות את האפשרות שדובר בתאונת דרכים; **השנייה**, הראיות התומכות בקיומו של המניע לעשיית פיגוע; **השלישית**, הראיות התומכות בכך שהמעשה היה מכוון וכי המשיב פעל להסתרתו ולשיבוש הראיות.

(1) הראיות השוללות את האפשרות שדובר בתאונת דרכים

12. גרסת המשיב שלפיה דובר בתאונת דרכים, חזרה בחקירות המשיב בשב"כ וכן במספר הודעות שמסר במהלך

חקירותיו במשטרה. תמצית הגרסה הובאה בין השאר, בהודעה הראשונה שנגבתה מהמשיב במשטרה (הודעה מיום 11.2.2020 בשעה 08:25 (מסומנת קע"ד)). על-פי גרסה זו המשיב נסע במהירות אטית ובמהלך הסיבוב בכיכר, קרה משהו להגה או לדוושת הגז והדבר גרם להגדלת הסיבוב במהלך הנסיעה. בחלק מהמקרים טען המשיב, כי היה עייף וכי הדבר נבע מעייפות. עוד הוסיף כי כתוצאה מכך, הופתע מהחיילים שהיו מולו, אך כבר פגע בהם. לאחר שפגע בחיילים, עצר לשנייה ולאחר מכן ברח מהמקום מכיוון שפחד שהחיילים יירו בו (שם, שורות 43-46; 59-71).

עוד סיפר המשיב, כי באותו שבוע אמור היה רכבו לעבור מבחן רישוי (טסט לרכב) ולכן, שבוע קודם לכן הכין את הרכב לקראתו ובין השאר, החליף בלמים ורכיבים נוספים (שם, שורות 88-89).

גרסה זו של המשיב נסתרת בשורה של ראיות, שיפורטו להלן.

13. **הסרטונים המתעדים את האירוע** - במהלך הדיון צפיתי בשלושה סרטונים ממקום האירוע, ששניים מהם מתעדים את האירוע. מתיעוד זה ניתן להתרשם בנסיעה רצופה ונשלטת במהירות אטית, המואצת בעת הפגיעה בחיילים. הכביש במקום רחב יחסית, כך שלכאורה, כפי שניתן להתרשם, לא נראה כי מדובר ברכב שאיבד שליטה במהלך הסיבוב בכיכר.

כמו כן, למרות שהתמונה בסרטונים מצומצמת, לא נראית בה עצירה של הרכב, כטענת המשיב, אלא המשך נסיעה מואץ ורצוף גם לאחר הפגיעה בחיילים.

14. **גרסת המשיב בעניין תקינות הרכב** - כאמור, המשיב עצמו טען שימים בודדים קודם לאירוע המתואר בכתב האישום הכין את רכבו לקראת מבחן רישוי. כך שכבר מטעם זה, יש להניח שאף לשיטת המשיב, רכבו היה תקין.

15. **ראיות בעניין בדיקת תקינות הרכב** - סמוך לאחר האירוע, בחן בוחן תנועה (להלן גם - **הבוחן**) את הממצאים בשטח ולאחר תפיסת הרכב, אף זאת סמוך לאירוע, בדק בוחן תנועה גם את הרכב. בדיקת הרכב כללה בדיקה של הבוחן וכן בדיקה של הרכב במוסך מורשה של כלי רכב מתוצרת 'קיה'. בבדיקות אלו זו לא נמצאה כל תקלה במערכת ההיגוי, במערכת הבלמים או בכל מערכת אחרת. בכלל זה לא נמצאה כל תקלה בדוושת ההאצה, אשר נמצאה משוחררת ואף נמצא בבדיקה, כי אינה נתקעת בשום מהלך בעת לחיצה עליה (מסמך הבדיקה במוסך (מסומן רל"ב); דו"ח של הבוחן (מסומן ר"ל); תיעוד בדיקת מערכות הרכב - תמונות 9-18 והסבר שלצדן בלוח צילומים והסברים (מסומן רל"א)).

בבדיקת מחשב שנערך במוסך המורשה נמצאו ארבע תקלות, שאחת מהן במערכת turbocharger, אשר לטענת בא-כוח המשיב, עשויה הייתה לגרום להאצה או להאטה בלתי נשלטת.

אולם לא ניתן לקבל טענה זו של בא-כוח המשיב, אשר לא נתמכה בדבר ואף נסתרת בהסברו של בוחן התנועה. על-פי

הסברו של הבוחן, כל ארבע התקלות שנמצאו בבדיקה הממוחשבת של הרכב הן "תקלות שלא קשורות למערכות ששומרות על הבטיחות ברכב, מערכות שלא יכולות לגרום לאיבוד שליטה בעת הנהיגה ברכב" (תמונה והסבר מס' 10, בלוח צילומים והסברים (מסומן רל"א)).

16. **ממצאי בוחן התנועה** - ממכלול הממצאים של הבוחן, כללו בדיקות של מצב הרכב (כמפורט לעיל), איסוף ממצאים בזירה ובגלל זה סימני צמיגים שנמצאו במקום התאונה (דו"ח פעולה של הבוחן (מסומן רכ"ט); לוח צילומים, בעיקר תמונות 5-6 (מסומן צ')). מסקנת הבוחן מכל הממצאים היא, כי התשתית במקום הייתה תקינה ולכן לא תרמה להתרחשות האירוע וכך גם הרכב נמצא תקין, ללא כל תקלה מכנית שעשויה הייתה לגרום לסטיית הרכב או לאובדן שליטה על הרכב. על סמך הממצאים בשטח נקבע כי הגורם האנושי היה הגורם לאירוע, כי הרכב סטה מהכביש ועלה על המדרכה וכי לאחר הפגיעה האיץ הרכב את נסיעתו, כפי שהדבר עולה מסימני הצמיגים על הכביש (דו"ח בוחן תנועה על תאונת דרכים, בין השאר, סעיף 14, שהוא סעיף המסקנות (מסומן רל"ב)).

על-פי גרסת המשיב נסיעתו הייתה אטית. אולם כפי שאף ניתן לראות מהסרטון, בעת שהמשיב התקרב אל הכיכר, נסיעתו אמנם הייתה אטית, אך סמוך לפגיעה בחיילים, האיץ המשיב את נסיעתו. עובדה זו אף נתמכת בממצאי הבוחן כאמור, שלפיהם המשיב האיץ את מהירות הנסיעה וסמוך לפגיעה בחיילים אף העלה את מהירות הנסיעה למהירות שעל-פי קביעת הבוחן, הייתה כ-60 קמ"ש. מסקנות אלו של הבוחן מבוססות כאמור, על סמך סימני הצמיגים ועל מיקום הפגיעות ברכב (ראו פירוט בדו"ח הבוחן, פסקאות 5, 10 (מסומן רל"ב)).

17. **גרסת הנהג שנסע בעקבות המשיב** - מאחורי רכבו של המשיב נסע א"ב, שמסר שתי הודעות (הודעה מיום 6.2.2020 בשעה 03:16 (מסומן קמ"ט); הודעה מיום 8.3.2020 בשעה 19:01 (מסומן קס"ט)). על-פי גרסתו, הוא נסע מאחורי המשיב וראה את הפגיעה בחיילים. הוא עצר לרגע ולקח עמו ברכבו שני חיילים ודלק אחרי המשיב, עד אשר המשיב הצליח לחמוק מהם ואז החזיר את החיילים למקום האירוע.

על-פי הודעותיו של א"ב, רכבו של המשיב "נסע לאט מאד אני המשכתי אחריו... כשנכנס לכיכר ובמקום להמשיך עם הסיבוב, המשיך ישר לתוך החיילים, עלה על המדרכה ודרס אותם. לציין, כשהרכב הדורס הגיע צמוד לחיילים הוא האיץ את הרכב. לפני כן הוא נסע ממש לאט". במענה לשאלה אם המשיב עצר לרגע את רכבו השיב, "ממש לא, הוא המשיך בנסיעה ונתן גז, נסע יותר מהר" (ההודעה המסומנת קס"ט, שורות 5-10).

כך הוסיף ותיאר א"ב את הדברים בכל הנוגע למהירות הנסיעה של המשיב ובעניין השאלה אם דובר בפגיעה מכוונת: "הוא נסע ממש לאט כאילו הוא מחפש משהו, לאחר מכן הגיע לכיכר של מתחם התחנה נכנס לאט לתוך הכיכר עשה סיבוב אך השלים אותו והמשיך לכיוון החיילים במקום להשלים את הסיבוב של הכיכר ..." (שם, שורות 28-30). בדומה, בהמשך הדברים: "כן. הוא התיישר לכיוון החיילים, לא מדובר פה בסיבוב שקשה לעשות אותו אלא בכיכר רגיל להוסיף לזה שהוא נסע ממש לאט ורק אחרי שהיה הצמוד לחיילים לפני הדריסה הוא האיץ את הרכב" (שם, שורות 34-35).

18. **גרסת החיילים** - למעלה מעשרה חיילים שנכחו באירוע נחקרו. אלו שראו את רגע הפגיעה, תיארו נסיעה

אטית של רכב המשיב, אשר כיוון את הרכב לעברם, האיץ את מהירות הנסיעה, נסע באופן מכוון לעבר החיילים ופגע בהם. כך בין השאר, מסרו החיילים הבאים בהודעותיהם:

החייל א"ש (הודעתו מסומנת קכ"א), סיפר בהודעתו כי הכביש היה ריק ולכן הסתכל על הרכב בעת כניסתו אל הכיכר, וכך המשיך ותיאר: "פתאום אני מבחין בבנאדם עם חזות ערבית זקן מלא שיושב ברכב, תופס את ההגה בחוזקה ומסתכל לי בעיניים, בשלב זה היה בינינו מרחק קצר של 5 מטר, הצלחתי להבחין שהאוטו היה ריק. פתאום אני שומע שהוא נותן גז לכיווני ואני בזמן הזה לוקח את הגוף שלי ימינה בריצה ממש סוג של דילוג או קפיצה הצידה כדי לא להיפגע. אני מסתובב אחורה ומבחין ברכב נוסע על המדרכה, ופוגע בכמות של חיילים שהיו איתי... (שורות 10-14). עוד הוסיף, "מה שאני זוכר זה שאחרי הפגיעה בנו הרכב המשיך בנסיעה מהירה לצומת, והצלחתי לשמוע את ההאצה של הרכב...". א"ש חזר והדגיש, כי הבחין היטב במשיב, בגלל שהאור בתוך רכבו דלק (שורות 22-28), וכן כי "ממש שמעתי שהוא לחץ חזק על הגז", בעת האצת הרכב לכיוון החיילים (שם, שורות 35-36).

הקצין י"כ (הודעתו מסומנת קס"ח), תיאר את המשיב ואת נסיעתו, באומרו "אני ראיתי שהוא החזיק את ההגה בשתי ידיו ואיך שהוא התקרב למחלקה שלי האיץ את הרכב ודרס את החיילים" (שם, שורות 58-59).

החייל ע"ק (הודעתו מסומנת ק"כ): "... התחיל להקדם לכיווני עם הרכב לאט לאט אני הסתכלתי בפניו של הנהג הרכב וראיתי שהוא מתנהג מוזר היה לו פרצוף מוזר ואף כשהגיע קרוב אינו הוא נתן גז ודרס מספר חיילים מהמחלקה שלי" (שם, שורות 8-11).

על כך שהמשיב נסע לאט וכי האיץ את המהירות רק לאחר שכיוון את ההגה ואת נסיעתו לכיוון החיילים העידו עוד חיילים ובין השאר, החיילים הבאים: החייל ע"א, העיד שרכבו של המשיב נסע לאט וכשיצא מהכיכר האיץ. כתוצאה מכך נפגע החייל שהוצמד אל פגוש הרכב עד שנפל. הוא אף העיד כי בשלב הזה ראה את המשיב מחייך ומאיץ את מהירות הנסיעה (ההודעה מסומנת קס"ו, שורות 9-12, שורה 16, 22); החייל א"א מתאר כי לאחר הסיבוב המשיב "האט טיפה ואז נתן פול גז ועלה עלינו" (הודעה ראשונה מיום 6.2, מסומנת קל"ט, שורה 5). בדומה הוסיף בהודעה נוספת כי המשיב האט בעת כניסתו אל הכיכר ורק אחרי שעבר את הכיכר האיץ את מהירות הנסיעה ונסע במהירות לעבר החיילים (הודעה מיום 1.3.2020, מסומנת ק"ס, שורות 25-26, 36); החייל אש"ו מסר בהודעה הראשונה שמסר, כי עמד ראשון ולכן היה הראשון שנפגע. לפי דבריו, המשיב נסע לכיוון שלהם ו"פתאום לחץ על הגז ונכנס בנו" (הודעה ראשונה מיום 6.2.2020, מסומנת קל"ח, שורות 4-5). בהודעתו השנייה חזר על דבריו כי לאחר שנפגע ראה שהרכב ממשיך לנסוע ולפגוע בחיילים (הודעתו מיום 1.3.2020 מסומנת קנ"ד, שורות 16-17); החייל אב"מ העיד דברים דומים, שלפיהם המשיב "נתן גז ועלה עלינו" (הודעה מיום 6.2.2020, מסומנת קל"ז, שורות 3-4).

19. **השלב שבו עלתה גרסת התאונה לראשונה** - בא-כוח המשיבה טען כי מהראיות עולה כי השלב שבו עלתה לראשונה הגרסה של "התאונה", הייתה בעת שאחיו של המשיב, מוחמד, בא לקחת את המשיב מביתם של האחות של המשיב דעאא ובעלה מחמוד קוצר, כדי להסגיר את המשיב למשטרה. על-פי גרסת מחמוד קוצר, הגיס, עד אותו שלב סיפר המשיב שדרס חיילים, אך כשהאח מוחמד הגיע, הוא פנה אל המשיב ואמר לו "אתה עשית תאונה, למה ברכת" (הודעת מחמוד קוצר מיום 25.2.2020, מסומנת קע"ג, שורה 71). כך לטענת המבקשת, נולדה לראשונה גרסת

התאונה וכי בעקבות דבריו אלו של האח, טען המשיב כי לא דובר בפיגוע, אלא בתאונת דרכים.

הטענה האמורה אמנם מתיישבת עם דבריהם של האחות דעאא ובעלה מחמוד, שסיפרו בהודעותיהם המאוחרות כי כאשר המשיב הגיע לביתם הוא סיפר שדרס חיילים, מבלי לומר אם דובר בתאונה או במעשה מכוון (ראו למשל את הודעותיה של דעאא טורמאן מיום 20.2.2020 (מסומנת קע"ה), שורה 38). עם זאת, בהודעה מוקדמת יותר של האחות דעאא, היא סיפרה כי כבר כאשר המשיב הגיע לביתם, הוא אמר "שהוא עשה תאונת דרכים ודרס חיילים וברח משם כי פחד שיירו עליו" (הודעתה מיום 14.2.2020 (מסומנת קע"ז), שורות 16-18).

לנוכח האמור ולאחר בחינת גרסאות העדים, הן בחקירות השב"כ הן במשטרה, לא שוכנעתי כי בשלב הזה ניתן אמנם לקבוע מתי עלה לראשונה הרעיון לטעון כי לא היה זה אירוע מכוון, אלא תאונת דרכים. מכל מקום, לנוכח שאר הראיות, לא נראה כי לעת הזו ישנה חשיבות לקבוע מי הגה את הרעיון לטעון שדובר בתאונת דרכים או מתי לראשונה עלה רעיון זה. כך מהטעם שמכלול הראיות שעיקריהן פורט לעיל, שולל את האפשרות שדובר בתאונת דרכים.

(2) הראיות התומכות בקיומו של המניע לעשיית פיגוע

20. הראיות שפורטו במסגרת קבוצת הראיות הראשונה, שוללות כאמור, את האפשרות שדובר בתאונת דרכים ומצביעות על מעשה מכוון. אך לא זו בלבד שמהראיות האמורות נשללת האפשרות שדובר בתאונת דרכים, אלא שאל קבוצת הראיות האמורה, מצטרפות עוד שתי קבוצות ראיות. הקבוצה השנייה, שעיקריה יידונו עתה, הן ראיות לכאורה, התומכות במניע שהיה למשיב לעשיית פיגוע ולכך שהחליט לעשות מעשה מכוון. הן אף תומכות בכך שהמעשה היה מתוכנן וכי גמלה בלבו של המשיב ההחלטה לפגוע בחיילים. נעמוד עתה על עיקריהן של ראיות אלו.

21. השפעת סורת 'אלאנפאל' בקוראן על המשיב - משורה של ראיות, בהן גם דברי המשיב עצמו, עלה כי המשיב אהב להקשיב לפסוקים מהקוראן וכי סמוך לאירוע הנדון הקשיב לסורה הנקראת "אלאנפאל", העוסקת בדיני לחימה ובחלוקת השלל של האויב. בעקבות ההאזנה לסורה זו ולאחר שהבחין בחיילים בירושלים, החליט המשיב לפעול נגד החיילים ולפגוע בהם באופן מכוון.

העובדות האמורות, שלפיהן המשיב הקשיב לסורה האמורה ופעל בהשפעתה עולות מראיות רבות. אלו הן אפוא, העיקריות:

(א) דברי המשיב בחקירתו בשב"כ ובמשטרה: המשיב מספר שהסתובב עם רכבו בירושלים והקשיב

לסורת 'אלאנפאל' באמצעות מכשיר הטלפון שלו. הוא הבחין בחיילים והתלבט אם לפגוע בהם. לאחר ששמע את הפסוק העוסק בצורך לפעול נגד האויב, החליט לעשות את הפיגוע. במקביל זיהה את החיילים, הרגיש שבשמיעת הפסוק קיבל צווי מאללה, ראה את החיילים על המדרכה וכיוון את רכבו לעברם (חקירה בשב"כ מיום 23.2.2020 בשעה 17:25 (מסומנת ר"ט), פסקאות 7-13; הודעת המשיב במשטרה מיום 24.2.2020 (מסומנת קע"ט), שורות 14-19. דברים דומים נאמרו גם בהודעות

נוספות של המשיב. למשל, בהודעה מיום 2.3.2020 (מסומן קפ"א), שורות 25-40).

בחקירה נוספת, הוסיף המשיב כי הצטבר אצלו כעס לאחר שנסע לטיול עם חבריו, אך חיילות מנעו ממנו לעבור במחסום. המשיב אף אישר כי אמר לחבריו שאילו היה לו כסף, היה קונה אמל"ח ועושה פיגוע (חקירה בשב"כ מיום 23.2.2020 בשעה 17:45 (מסומנת ר"י), פסקאות 11-13).

(ב) **המשיב פעל להעלמת הטלפון שלו:** לאחר דריסת החיילים ובמהלך בריחת המשיב מהמקום, הוא השליך את הטלפון הנייד שלו. לאחר חיפוש מאומץ שערכו שוטרים, נמצא מכשיר הטלפון זרוק סמוך ל"צומת הבנקים" (צומת דרך חברון, מסלול בריחת המשיב ורחוב עין גדי) (דו"ח פעולה של השוטר בשיר מיום 6.2.2020 בשעה 01:47 (מסומן מ"ו)). נכון לעכשיו, לא הצליחה המשטרה לפתוח את מכשיר הטלפון של המשיב, כדי לאמת את הדברים (דברי בא-כוח המבקשת בעמ' 12 שורות 7-8), כך שלא ניתן היה להציג ראיות ישירות למידע האמור. עם זאת, נראה כי עצם ניסיון המשיב להעלים את המידע הנוגע בין השאר, לכך שממש לפני האירוע הקשיב לסורת 'אלאנאפל', דווקא מחזק את המידע האמור.

(ג) **נרסת אחות של המשיב, דעאא ומידע העולה מהטלפון שלה:** דברי המשיב בכל הנוגע להאזנה לסורת 'אלאנאפל' נתמכו בדברי אחותו דעאא, שאליה נמלט לאחר האירוע (הודעתה מיום 20.2.2020 (סומנה קע"ה), בשורות 41-52). מכשיר הטלפון של דעאא נבדק וממנו עלה, כי לאחר שהמשיב הגיע לביתה נעשה חיפוש לבדוק מה נאמר בסורת 'אלאנאפל'. בעניין זה ישנה מחלוקת אם היה זה המשיב שהשתמש במכשיר הטלפון של האחות או שהאחות חיפשה בעצמה כדי לדעת מה נאמר באותה סורה, שהמשיב סיפר לה שהקשיב לה (ראו על כך בחקירת המשיב מיום 27.2.2020 (מסומן ק"פ), שורות 28-36). כך או אחרת, עצם החיפוש של הסורה ובדיקת תוכנה, מחזק את העובדה שהמשיב הקשיב לה קודם לאירוע ופעל בהשפעתה.

(ד) **דברי חבר של המשיב, בדבר פרסום של המשיב באינסטגרם:** קודם לאירוע נפגש המשיב עם חברים ובין השאר, חבר ששמו מוחמד שרוף. בהודעתו של מוחמד שרוף מיום 12.2.2020 (מסומן ק"ע), הוא סיפר ששמע מבני משפחה על כך שהמשיב שמע את סורת 'אלאנאפל' קודם לאירוע. אך מעבר לעדות שמועה זו הוסיף, שראה בעצמו שבליל האירוע, המשיב פרסם "סטורי" באינסטגרם בעניין שמיעת הסורה האמורה (שם, שורות 67-68). תגובת המשיב לעובדה זו הייתה שאינו זוכר (הודעת המשיב מיום 27.2.2020 (מסומנת ק"פ), שורות 144-146). תגובה זו, כמו גם השלכת הטלפון וניסיון להעלים אותו, תומכים בכך שהמשיב ביקש להסתיר את המידע האמור, הן בעניין שמיעת הסורה הן בעניין פרסום ה"סטורי" באינסטגרם.

22. **"פוסט" שפרסם המשיב בחשבון "פייסבוק" שלו** - מספר שעות לפני האירוע, פרסם המשיב "פוסט" שתוכנו "מצאתי את התשובות שלי" (מסומן ע"ד). בחקירתו בשב"כ הסביר המשיב, כי הדבר נועד להסביר את מעשיו, אם בסוף יחליט לעשות פיגוע (חקירה בשב"כ מיום 23.2.2020 בשעה 17:45 (מסומן ר"י), פסקה 17).

(3) הראיות התומכות במעשה מכון בניסיונות הסתרה ובשיבוש הראיות

23. נוסף על הראיות שעליהן עמדנו, אלו השוללות את האפשרות שדובר בתאונת דרכים ואלו המצביעות על מניע לפיגוע בחיילים ועל כך שדובר בפיגוע מכון, ישנה קבוצת ראיות נוספת לחובת המשיב. קבוצת ראיות זו מצביעה על כך שדובר במעשה מתוכנן ומכוון וכן על ניסיונו של המשיב להסתיר את המעשה גם מראש וגם לאחר מעשה וכן על ניסיונו לשבש ראיות. אלו הן עיקרי הראיות הנמנות עם קבוצת ראיות זו.

24. המשיב הסתובב במקום קודם לאירוע והמתין לשעת כושר - מהסרטונים שהוצגו עולה כי קודם לאירוע המתואר בכתב האישום, נסעה במקום מכונית דומה מאד למכוניתו של המשיב בכיוון הנגדי. מיד לאחר מכן, חזר המשיב ברכבו אל הכיכר ופגע בחיילים. עובדה זו עולה גם מגרסת המשיב בחקירתו בשב"כ, שאישר שבשלב הזה עדיין התלבט אם לעשות את המעשה וכי הרגיש שזה אינו הרגע המתאים. מיד לאחר מכן, חזר אל המקום, החליט לפגוע בחיילים ואמנם פגע בהם (חקירת המשיב בשב"כ מיום 23.2.2020 בשעה 17:25 (מסומן ר"ט), פסקה 9).

העובדה העולה מהסרטון נתמכת גם בדבריו של אחד החיילים, שהבחין ברכבו של המשיב נוסע בכיוון הנגדי בעודו מתקדם לאט, ומיד לאחר מכן חזר אל המקום לאחר פניית פרסה (הודעת החייל ע"ק (מסומן ק"נ)). גם על-פי עדות הנהג שנסע בעקבות המשיב, המשיב נסע לפניו רק מהצומת (הודעות א"ב הנזכרות לעיל (מסומנות קמ"ט ו-קס"ט)). כך שעובדה זו תומכת בכך שהמשיב היה במקום, הסתובב וחזר שוב אל מקום הפיגוע.

25. המשיב לבש "קפוצ'ון" על ראשו - המשיב היה בתוך רכבו וחבש על ראשו "קפוצ'ון". עובדה זו עלתה מעדויות של מספר החיילים (ראו למשל, הודעת הקצין י"כ (מסומנת קס"ח), שתיאר את המשיב ואת נסיעתו, אמר שראה את פניו ושלבו "קפוצ'ון" (שם, שורות 55-59)). עובדה זו עלתה גם מהודעותיו של הנהג א"ב, שנסע מאחורי רכבו של המשיב (הודעה מיום 6.2.2020 (מסומן קמ"ט), שורה 14; הודעה מיום 8.3.2020 (מסומן קס"ט), שורה 37). העובדה שהמשיב היה בתוך רכבו, לא הצדיקה חבישת "קפוצ'ון", אך עצם חבישתו מצביעה על ניסיון מצדו להסוות את עצמו ולהקשות על זיהויו.

26. זריקת מכשיר הטלפון הנייד של המשיב - בחקירתו הראשונה טען המשיב שאיבד את מכשיר הטלפון שלו (הודעת המשיב מיום 11.2.2020 (מסומן קע"ד), שורה 95). כך בעוד שכאמור לעיל, המשיב זרק את מכשיר הטלפון שלו, אשר זמן קצר לאחר האירוע נמצא במרחק לא רב ממקום האירוע, על מסלול בריחת המשיב (דו"ח פעולה של השוטר בשיר מיום 6.2.2020 בשעה 01:47 (מסומן מ"ו)). לא רק שמדובר בשקר של המשיב, אלא הדבר מצביע על ניסיונו להעלים ראיות ולשבשן. כמו כן, אילו דובר בתאונת דרכים, כטענת המשיב, לא הייתה סיבה לניסיונו להעלים את מכשיר הטלפון הנייד שלו.

27. סתירת גרסת המשיב, שלפיה עצר לאחר הדריסה - כאמור לעיל, המשיב טען שמיד לאחר שדרס את החיילים הוא עצר לרגע, אך נסע במהירות בשל חשש שיירו עליו. גרסה זו, כאמור לעיל, נסתרה הן בהודעותיהם של החיילים ושל א"ב שנסע אחרי המשיב, הן בסרטון המתעד את האירוע

28. **המשיב נמלט מהמקום, פרץ מחסום והגיע לבית אחותו וגיסו והוסגר רק אחר הצהריים** - עובדות אלו אינן שנויות במחלוקת. אילו אמנם היה המשיב מעורב בתאונה ואילו בריחתו נבעה מחשש שהחייילים יירו בו, יש להניח שהיה מקדים להסגיר את עצמו ולא היה בורח ומסגיר את עצמו רק בחלוף כמעט יממה מאז האירוע.

ב. סיכום, עילת מעצר ואי בחינת חלופה

29. ממכלול הראיות שעליהן עמדנו, עולה כי ישנן ראיות לכאורה להוכחת העבירות שבהן מואשם המשיב בכתב האישום. ראיות אלו כוללות כאמור, את שלוש קבוצות הראיות שפורטו לעיל. קבוצת הראיות הראשונה, השוללת את טענת המשיב שלפיה דריסת החייילים לא הייתה אלא, כטענתו, תאונת דרכים. קבוצת הראיות השנייה, התומכת בכך שדובר בפיגוע מכוון, אשר נעשה ממניע אידיאולוגי ומתוך תכנון, רצון ומטרה לפגוע בחייילים. קבוצת הראיות השלישית, אשר תומכת בכך שלא רק שהמעשה היה מכוון ומתוכנן, אלא שהן קודם למעשה הן לאחריו פעל המשיב להסתרתו ולשיבוש הראיות.

30. משנמצא כי ישנן ראיות לכאורה להוכחת העבירות שבהן מואשם המשיב, קמה עילה למעצרו. זאת מכוח סעיף 21(א)(1)(ב) בחוק המעצרים, שעניינו בכך שיש סכנה שהמשיב יסכן את בטחונו של אדם ואת בטחון הציבור. שכן מדובר במעשה המעיד על מסוכנות בדרגה חמורה. כמו כן קמה עילת מעצר מכוח סעיף 21(א)(1)(ג)(2) בחוק זה, שעניינו בכך שהמשיב עבר עבירת בטחון, כמשמעה בסעיף 31(ב) בחוק המעצרים, המונה בין השאר, עבירת טרור חמורה, כהגדרתה לפי חוק המאבק בטרור (סעיף 31(ב)(3) בחוק המעצרים).

בנוסף לכך, מאחר שכמתואר לעיל, ישנן ראיות לכאורה להוכחת העובדה שהמשיב כבר פעל לשיבוש הליכי החקירה, קיים יסוד סביר לחשש ששחרורו יביא לשיבוש הליכי משפט. לפיכך, אף מטעם זה ישנה עילה למעצר המשיב (על-פי סעיף 21(א)(1)(א) בחוק המעצרים).

31. לבסוף, לנוכח חומרת העבירות שבהן מואשם המשיב - מעשה טרור של ניסון רצח (ריבוי עבירות) - והעובדה שישנן ראיות לכאורה לכך שאף נעברו על רקע מניע אידיאולוגי, לא נמצאה הצדקה לבחינת חלופת מעצר. לעניין זה כבר נקבע, כי במקום שבו נבחנת שאלת מעצר עד תום ההליכים של מי שנמצא כי יש ראיות לכאורה להוכחת אשמתו בעבירה חמורה שנעברה ממניע אידיאולוגי, לא בנקל יורה בית המשפט על שחרורו לחלופת מעצר (ראו והשוו: בש"פ 5686/15 ראובני נ' מדינת ישראל (3.9.2015), כבוד השופט נ' הנדל, פסקה 3; בש"פ 700/15 מדינת ישראל נ' טויטו (2.2.2015), כבוד השופט ע' פוגלמן, פסקה 9. כן ראו את הפסיקה המובאת שם).

לפיכך ותוך מתן משקל לכך גם לעובדה שלמשיב הרשעה משנת 2015 (בבית משפט לנוער) בעבירת התפרעות ובשלוש עבירות של ניסיון לתקיפת שוטר, לא נמצא מקום לבחינת חלופת מעצר.

32. מכל הטעמים המובאים בהחלטה זו, המשיב ייעצר עד תום ההליכים.

33. כאמור בפתח הדברים החלטה זו ניתנת בהיעדר הצדדים.

המזכירות תמציא את ההחלטה אל באי-כוח הצדדים וכן תמציא את ההחלטה אל המשיב באמצעות שב"ס.

ניתנה היום, כ"ו באדר התש"ף, 22 במרץ 2020, בהיעדר הצדדים.